

Plenáris ülés - dokumentum

A9-0052/2021

24.3.2021

JELENTÉS

az Európai Unió Szolidaritási Alapjának felülvizsgálatáról
(2020/2087(INI))

Regionális Fejlesztési Bizottság

Előadó: Younous Omarjee

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	13
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	17
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	22
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	23

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Európai Unió Szolidaritási Alapjának felülvizsgálatáról (2020/2087(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 174. és 175. cikkére, 212. cikkének (2) bekezdésére és 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2002/2002/EK tanácsi rendeletre, valamint annak 2014. május 15-i és 2020. március 20-i módosítására¹,
- tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület által közzétett jelentésekre, különösen a 2014. március 31-i, „Éghajlatváltozás 2014: Hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség” című jelentésére,
- tekintettel a 2016. április 22-én aláírt Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel „Az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról – végrehajtás és alkalmazás” című, 2013. január 15-i állásfoglalására²,
- tekintettel „Az Európai Unió Szolidaritási Alapja: értékelés” című, 2016. december 1-jei állásfoglalására³,
- tekintettel a Bizottság 2019. május 15-i, az Európai Unió Szolidaritási Alapjának (2002–2017) értékeléséről szóló szolgálati munkadokumentumára (SWD(2013)0186),
- tekintettel a 2012/2002/EK tanácsi rendeletnek a jelentős közegészségügyi szükséghelyzet által súlyosan érintett tagállamoknak és az Unióval csatlakozási tárgyalásokat folytató országoknak nyújtandó pénzügyi támogatás nyújtása céljából történő módosításáról szóló, 2020. március 30-i (EU) 2020/461 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁴,
- tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2020. március 25-i álláspontot kifejtő dokumentumára a 2012/2002/EK tanácsi rendeletnek a jelentős közegészségügyi szükséghelyzet által súlyosan érintett tagállamoknak és az Unióval csatlakozási tárgyalásokat folytató országoknak nyújtandó pénzügyi támogatás nyújtása céljából történő módosításáról szóló európai parlament és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról

¹ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

² HL C 440., 2015.12.30., 13. o.

³ HL C 224., 2018.6.27., 140. o.

⁴ HL L 99., 2020.3.31., 9. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

(COM(2020)0114),

- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló bizottsági közleményre (COM(2019)0640),
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0052/2021),
- A. mivel az Európai Unió Szolidaritási Alapja (EUSZA) – amelyet a 2012/2002/EK tanácsi rendelet hozott létre a 2002-ben Közép-Európát sújtó erős árvizeket követően – pénzügyi támogatást nyújt a jelentős vagy regionális természeti katasztrófák vagy jelentős népegészségügyi szükséghelyzet által súlyosan érintett tagállamoknak és csatlakozó országoknak; mivel az EUSZA valódi uniós hozzáadott értéket képvisel, és az ilyen katasztrófák által sújtott uniós régiókban élők iránti szolidaritás kifejezésére irányuló szándékot testesít meg;
- B. mivel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalásában az Európai Parlament kiemelte, hogy a tagállamok közötti szolidaritás nem választás kérdése, hanem többek között az Európai Unióról szóló szerződés 2. és 21. cikkéből eredő köteletség, valamint európai értékeink alappillére, amint azt az imént említett szerződés 3. cikke leszögezi; mivel ugyanezen állásfoglalásban az Európai Parlament sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg a válságkezelési és katasztrófareagálási mechanizmusok valamennyi elemét;
- C. mivel érdeklődéssel állapítja meg, hogy egy friss felmérés alapján az uniós polgárok kétharmada szerint az Európai Uniónak több hatáskörrel kellene rendelkeznie, hogy szembenézhesen a Covid19-hez hasonló, váratlan válságokkal, és több mint a felük véli úgy, hogy az EU-nak több pénzügyi eszközre lenne szüksége e válságok kezeléséhez⁶; mivel a jelenlegi egészségügyi válságnak igen jelentős emberi dimenziója van, és az Uniónak és a tagállamoknak ennek megfelelően a szolidaritás szellemében kell cselekedniük;
- D. mivel az EUSZA támogatásait eddig 23 tagállamot és egy csatlakozó országot érintő mintegy száz természeti katasztrófa kapcsán vették igénybe összesen mintegy 6,6 milliárd euró értékben⁷;
- E. mivel 2017-ben és 2018-ban az Európai Unió Szolidaritási Alapjához érkező összes kérelem mintegy kétharmada árvíz-katasztrófához kapcsolódott, holott a beszámolási időszakot jelentős viharok, erdőtűzek és földrengések is jellemezték;
- F. tudomásul véve az EUSZA hasznosságát, amint azt a Bizottság értékelése is kiemelte, különösen az összes nemzeti, regionális és helyi hatóságra háruló azon terhek csökkentése tekintetében, amelyek a (módosított) 2012/2002/EK tanácsi rendeletben

⁶ <https://www.europarl.europa.eu/news/hu/press-room/20201113IPR91602/felmeres-tobb-hataskort-adnanak-az-europaik-az-eu-nak-a-jarvany-kezeleseben>

⁷ <https://cohesiondata.ec.europa.eu/stories/s/An-overview-of-the-EU-Solidarity-Fund-2002-2019/qpif-qzyn>

meghatározott jelentős nemzeti vagy regionális természeti katasztrófákat vagy jelentős népegészségügyi szükséghelyzeteket követő helyreállítási erőfeszítések támogatásával kapcsolatosak;

- G. mivel az EUSZA szabályozási keretét 2014-ben a 661/2014/EU módosító rendelet révén felülvizsgálták, különösen az eljárások egyszerűsítése, a kérelmek benyújtását követő válaszadási határidő lerövidítése, a regionális katasztrófák esetén a segítségnyújtás iránti kérelmek jogosultsági kritériumainak tisztázása, a végrehajtási időszak meghosszabbítása és az előlegfizetések bevezetése céljából, amint azt a Parlament több alkalommal kérte; mivel a rendelet 2020. márciusi módosításával további előrelépés történt, különösen az előlegfizetések szintjének emelése és az EUSZA elosztási folyamatának egyszerűsítése tekintetében;
- H. mivel a jóváhagyott segélykérelmek aránya jelentős katasztrófák esetén 100%-os, míg a leggyakoribb kategóriát alkotó regionális katasztrófák esetén 32%-ról 85%-ra emelkedett az EUSZA-rendelet 2014. évi felülvizsgálatát követően;
- I. mivel bár a rendelet 2014-es reformja hozzájárult ahhoz, hogy az EUSZA-ból származó pénzügyi hozzájárulás iránti kérelem elkészítésére és benyújtására rendelkezésre álló időkeret 10 hétről 12 hétre bővüljön, az esetek jelentős része még mindig frissítésre szorul, ami késlelteti a támogatásokhoz való hozzáférést; mivel emiatt a Bizottságnak egyszerűsített iránymutatást kellene adnia a kérelmezési követelményekre vonatkozóan, ezáltal csökkentve az adminisztratív terheket;
- J. mivel a támogatás teljes összegének igénybeviteléhez szükséges időt tovább lehetne csökkenteni az uniós szolidaritás iránti sürgős igények kielégítése érdekében;
- K. mivel az EUSZA által nyújtott támogatás csak az energia, az ivóvíz és a szennyvíz, a távközlés, a közlekedés, az egészségügy és az oktatás területéhez tartozó infrastruktúra korábbi állapotának helyreállítására terjed ki, ugyanakkor nem fedezi az infrastruktúrák az európai zöld megállapodásban is előírt módon a katasztrófák és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliensebb újjáépítésének többletköltségeit, amelyet a kedvezményezett államnak saját forrásokból és más uniós alapokból, például az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) és a Kohéziós Alapból kell finanszíroznia;
- L. érdeklődéssel nyugtázva, hogy a kohéziós politika eszközei és az EUSZA között magasabb szintű szinergiákra van szükség, amit a Covid19-válság is megmutatott; elismerve, hogy az EUSZA-t azért hozták létre, hogy rövid és középtávon reagáljon a természeti katasztrófákra, míg a kohéziós politika (az ERFA-t és a Kohéziós Alapot) a polgári védelem, a kockázatmegelőzési és -kezelési infrastruktúra és a rezilienciaépítési intézkedések hosszabb távú tervezésére és az ezekbe történő beruházásokra irányul, hozzájárulva ezáltal az európai zöld megállapodás célkitűzéseéhez;
- M. üdvözli az EUSZA hatályának a jelentős népegészségügyi vészhelyzetekre való kiterjesztésére irányuló bizottsági javaslatot, valamint az (EU) 2020/461 rendelet ezt követő hatálybalépését;
- N. mivel a természeti katasztrófák az éghajlatváltozás miatt valószínűleg fokozódnak és megszorodnak; kiemelve ezért a 2014-ben bevezetett dinamikus támogatásnyújtás költségvetési mechanizmusának hasznosságát, amely többek között lehetővé tette, hogy az EUSZA 1,2 milliárd eurós rekordösszegű hozzájárulást nyújtson a 2016-os és 2017-

es olaszországi földrengéseket követően;

- O. mivel az EUSZA-rendelet 7. cikkében megállapítottak szerint az alapból finanszírozott műveleteknek összeegyeztethetőknek kell lenniük az EUMSZ rendelkezéseivel és az annak alapján elfogadott eszközökkel, valamint az uniós politikákkal és intézkedésekkel, különösen a környezetvédelem, a természeti katasztrófák kockázatának megelőzése és kezelése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás területén, beleértve adott esetben az ökoszisztéma-alapú megközelítéseket is;
 - P. mivel az új többéves pénzügyi keret „szolidaritási és sürgősségisegély-tartalék” (SEAR) néven új költségvetési csomagot irányoz elő, amely egyesíti az EUSZA-t és a sürgősségisegély-tartalékot, és reagálnia kell egyrészt azokra a vészhelyzetekre, amelyek a tagállamokban vagy a csatlakozó országokban bekövetkező jelentős katasztrófákból származnak (EUSZA), másrészt az EU-ban vagy a harmadik országokban jelentkező sajátos sürgős igényekre, különösen humanitárius válság esetén (sürgősségisegély-tartalék);
 - Q. mivel az EUMSZ 349. cikke szerint többek között a nehéz éghajlati helyzet az egyik olyan tartós tényező, amely súlyosan hátráltatja a legkülső régiók fejlődését; mivel ezért a Szerződések – és többek között a közös politikák – alkalmazási feltételeit meghatározó egyedi intézkedéseket kell elfogadni;
 - R. mivel különös figyelmet kell szentelni a legkülső régióknak, a szigeteknek, valamint a hegyvidéki régióknak, a ritkán lakott régióknak és minden olyan területnek, amelynél kiemelten magas a természeti katasztrófák kockázata;
 - S. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EUSZA-rendelet jelenleg nem teszi lehetővé határokon átnyúló támogatási kérelmek benyújtását, holott egyes, természeti katasztrófáknak különösen kitett területek, például a hegyvidéki régiók gyakran átnyúlnak a határokon;
1. aggodalmának ad hangot, mivel a szélsőséges éghajlati jelenségek és a természeti katasztrófák az éghajlatváltozással párhuzamosan megsokszorozódnak és felerősödnek; úgy véli, hogy rendkívül fontos, hogy az európai zöld megállapodással összhangban beruházzanak a megelőzésbe és az éghajlatváltozás mérséklésébe; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak további erőfeszítéseket kell tenniük az éghajlati hatások enyhítésére irányuló beruházások terén, szem előtt tartva, hogy számos természeti katasztrófa az emberi tevékenységek közvetlen következménye, és hogy az árvizek, földrengések, erdőtüzek, aszályok és egyéb természeti katasztrófák elfajulhatnak, ami megfelelő intézkedések elfogadását teszi szükségessé;
 2. megállapítja, hogy az EUSZA az uniós szolidaritás egyik legkonkrétabb megnyilvánulása, és hogy valamennyi uniós polgár elvárja az katasztrófa vagy jelentős népegészségügyi szükséghelyzet esetén;
 3. hangot ad azon aggodalmának, hogy az elmúlt években az uniós polgárok több olyan katasztrófával találták szembe magukat, amelyeknek pusztító hatása volt az emberi életre, az értékekre, a környezetre és a kulturális örökségre;
 4. felhívja a figyelmet arra, hogy immár rendszeressé váltak a súlyos és regionális természeti katasztrófák és a jelentős népegészségügyi szükséghelyzetek, közelmúltbeli

példák erre többek között a Covid19-világjárvány, amely súlyosan érinti valamennyi európai polgár életét és az európai gazdaságot, az erdőtüzek egész kontinensen, többek között olyan szokatlan helyeken, mint az Északi-sarkvidék, valamint egy sor erős földrengés Európában, különösen Olaszországban 2016-ban és 2017-ben, amely több száz halálesetet és mintegy 22 milliárd EUR összegű kárt okozott, valamint Horvátországban 2020 márciusában és decemberében; ugyanakkor emlékeztet arra is, hogy a viharok, a szélsőséges esőzések és az árvizek jelentős kárt okoztak számos városban és völgyben, valamint hogy az egyre erősödő hurrikánok nagy pusztítást végeztek a legkülső régiókban, például az Irma hurrikán okozott különösen nagy pusztítást 2017-ben Saint-Martin szigetén, valamint a Lorenzo hurrikán 2019-ben az Azori-szigeteken; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás hatásai gyakran a legérzékenyebb területeket, például a szigeteket és a hegyvidéki, a gyéren lakott és a legkülső régiókat érintik leginkább;

5. rámutat arra, hogy létfontosságú, hogy a segélyeket és forrásokat a lehető leggyorsabban, legkönnyebben és legrugalmasabban juttassák el az érintett régiókba, és hangsúlyozza, hogy az EUSZA és az uniós polgári védelmi mechanizmus, az ERFA éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodási komponense és a területi együttműködési programok közötti szinergiák elengedhetetlenek egy átfogó válasz- és rezilienciacsomag létrehozásához; felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok intézkedéseinek megkönnyítése érdekében folytassa az EUSZA egyszerűsített felhasználására vonatkozó iránymutatással kapcsolatos munkáját; kitarthat emellett, hogy többek között az EUSZA és a fent említett uniós finanszírozási eszközök közötti szinergiákat rugalmasan és a lehető legteljesebb mértékben ki kell használni; emlékeztet arra, hogy az egyes kedvezményezett országok végrehajtási jelentéseinek részletesen ismertetniük kell a jövőbeli károk korlátozása és – amennyire lehetséges – a hasonló természeti katasztrófák megismétlődésének elkerülése érdekében hozott vagy javasolt megelőző intézkedéseket, beleértve az uniós strukturális alapok felhasználását is;
6. rámutat, hogy az ENSZ katasztrófakockázat-csökkentési stratégiájának titkársága szerint az elmúlt 20 évben (2000–2019) 7348 jelentős természeti katasztrófa történt, amelyek 1,23 millió emberéletet követeltek, 4,2 milliárd embert érintettek és 2,97 billió dollárnyi globális gazdasági veszteséget okoztak;
7. emlékeztet, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) szerint az éghajlatváltozással kapcsolatos szélsőséges időjárási események a becslések szerint mintegy 446 milliárd EUR összegű gazdasági veszteséget okoztak az EGT-tagállamokban 1980 és 2019 között;
8. úgy véli, hogy a jelentős és regionális természeti katasztrófáknak és a jelentős népegészségügyi szükséghelyzeteknek mélyebb gazdasági és társadalmi hatásai vannak a legkevésbé fejlett és a legkiszolgáltatottabb területeken – például a szigeteken, a hegyvidéki területeken és a ritkán lakott régiókban –, ezért az EUSZA keretében megfelelőbb intézkedéseket kell hozni ezeken a területeken;

Katasztrófavédelem, kárfelmérés és az eljárások egyszerűsítése

9. megállapítja, hogy az EU többféle katasztrófakockázattal néz szembe, és kiemeli, hogy egyes természeti katasztrófák súlyosságát nem kizárólag az éghajlatváltozás határozza

meg, hanem egyes esetekben az emberi eredetű tényezők, többek között az óvatlan területrendezés is befolyásolja; úgy véli, hogy az EU-ban a katasztrófakockázat-megelőzés és -kezelés terén elengedhetetlenül szükségesek a megelőző infrastruktúra kiépítését biztosító beruházások; ajánlja ebben a tekintetben, hogy a tagállamok a Bizottsággal alkossanak olyan katasztrófamegelőzési és -kezelési terveket, amelyek lehetővé teszik a károk pontos és gyors felmérését; hangsúlyozza, hogy az EUSZA a tervek szerint olyan egyszerű eszköz, amelyet az EU a nemzeti hatóságok és a regionális és helyi önkormányzatok rendelkezésére bocsáthat;

10. az EUSZA jövőbeli reformja összefüggésében felkéri a Bizottságot, hogy folytassa a tagállamok kérelmezési eljárásának egyszerűsítésére és felgyorsítására irányuló munkáját, például fordítson különös figyelmet az EUSZA igénybevételére irányuló kérelmek több régióra kiterjedő, határokon átnyúló katasztrófákkal összefüggésben történő egyszerűsítésére annak érdekében, hogy gyorsabb reagálást lehessen biztosítani a jelentős és regionális természeti katasztrófák és a jelentős népegészségügyi szükséghelyzetek fokozódására;
11. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás és a természeti katasztrófák fokozódása egyre kiszolgáltatottabbá fog tenni bizonyos területeket és régiókat; ennek megfelelően felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje az EUSZA felülvizsgálatát, hogy megfelelőbben figyelembe vegye a regionális kiterjedésű katasztrófákat; hangsúlyozza továbbá az ERFA-programoknak a vidékfejlesztési programokkal létrejött szinergia kihasználásával játszott szerepét az olyan kockázatok megelőzésében és mérséklésében, mint a tektonikus és a hidrogeológiai kockázatok; elismeri továbbá, hogy az aszályokat a 2014. évi felülvizsgálat során bevonták az EUSZA-rendelet hatálya alá, de megjegyzi, hogy ezek az uniós éghajlati fejlemények visszatérő elemét képezik, és gazdasági hatásuk nehezen értékelhető; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az aszályok jellemző hatásait, és azokat megfelelően kezelje az EUSZA jövőbeli reformja keretében;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg kutatásaikat és oktatásukat egy olyan rendszer létrehozása érdekében, amely jobb felkészültséget biztosít a katasztrófák megelőzésére és kezelésére, valamint minimalizálja az ilyen válságok hatásait;
13. fokozott koordinációt és együttműködést szorgalmaz a tagállamok, kiváltképpen a hasonló kockázatokkal szembesülő tagállamok kutató- és fejlesztési intézetei között; felszólít a tagállamok korai figyelmeztető rendszereinek megerősítésére és a különböző korai figyelmeztető rendszerek közötti kapcsolatok kiépítésére és megerősítésére;
14. javasolja a tagállamoknak, hogy nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveikben határozzanak meg beruházásokat, projekteket és eszközöket a természeti és egészségügyi katasztrófák okozta károk megelőzése és korlátozása érdekében;
15. felhívja a Bizottságot, hogy katasztrófa-helyzetekben biztosítsa a kormányzással és az intézményi koordinációs struktúrák alkalmazásával kapcsolatos bevált gyakorlatok terjesztését;
16. rámutat azokra a nehézségekre, amelyekkel a kedvezményezett országok nagyon rövid időn belül szembesülnek a kár pontos összegének meghatározásakor, és javasolja, hogy a Bizottság dolgozzon ki iránymutatást az EUSZA-n keresztül nyújtott támogatás összegének meghatározására szolgáló egyszerűsített módszerekről, többek között a

hibák és a további késedelmek lehetőségének minimalizálása érdekében;

17. kiemeli, hogy az EUSZA használata előmozdította a nemzeti, regionális és helyi hatóságok közötti tanulási folyamatot, és arra készítette őket, hogy átfogóbb szemszögből értékeljék katasztrófakockázat-kezelési politikáikat; hangsúlyozza, hogy a kedvezményezett országoknak nyújtott technikai és adminisztratív támogatás révén csökkenteni kell a bürokratikus terheket és növelni kell a kapacitásépítést annak érdekében, hogy segítsék őket a jelentős és regionális természeti katasztrófák és a jelentős népegészségügyi szükséghelyzetek hatásainak csökkentését célzó irányítási és hosszú távú stratégiák kidolgozásában; felhívja a tagállamokat, hogy az adminisztratív eljárások felgyorsítása érdekében javítsák a helyi és a regionális önkormányzatokkal folytatott kommunikációt az értékelés, a kérelmek előkészítése és a projektvégrehajtás egymást követő szakaszaiban;
18. felhívja a Bizottságot, hogy az EUSZA jövőbeli felülvizsgálata során lehetőség szerint összpontosítson azokra a régiókra, amelyek a legnagyobb mértékben ki vannak téve a jelentős vagy regionális természeti katasztrófák vagy a jelentős népegészségügyi szükséghelyzetek kockázatának, különös tekintettel a legkülső régiókra, a szigetekre, a hegyvidéki régiókra, valamint az erőteljes szeizmikus vagy vulkanikus aktivitást mutató régiókra vagy jövőbeli népegészségügyi válságoknak kitett régiókra;
19. úgy véli, hogy le kell vonni a tanulságokat a tengerentúli országokat és területeket (TOT) sújtó múltbéli hurrikánok hatásaiból; úgy véli, hogy a sürgősségisegély-tartalékot és a többi külső segítségnyújtási eszközt teljes mértékben fel kell használni a felmerült károk enyhítésére; meggyőződése továbbá, hogy megfelelő pénzügyi eszközöket kell biztosítani e külső segítségnyújtási eszközök számára a tengerentúli országok és területek megsegítésére;

Finanszírozási források és az előirányzatok gyors elosztása

20. emlékeztet arra, hogy a Bizottság a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2020. május 27-i felülvizsgált javaslatában az EUSZA maximális éves költségvetését (2018-as árakon) 1 milliárd euróban határozta meg, azonban megjegyzi, hogy az új többéves pénzügyi keretről szóló megállapodás feltételei szerint az EUSZA-t összevonták a sürgősségisegély-tartalékkal, így született meg az új „szolidaritási és sürgősségisegély-tartalék” (SEAR) nevű új csomag, amelynek teljes éves költségvetése 1,2 milliárd euró;
21. úgy véli, hogy a SEAR létrehozása azzal az előnnyel járhat, hogy növeli a rugalmasságot; rámutat azonban arra, hogy jelenlegi formájában az EUSZA elosztása továbbra is bizonytalan, mivel a sürgősségisegély-tartalék keretében elkülönített összegektől függ; úgy véli, hogy szorosan nyomon kell követni a SEAR irányítását annak megállapítása érdekében, hogy az ezen új pénzügyi eszközben előirányzott finanszírozási összeg és elosztási kulcs megfelel-e az EUSZA igényeinek, tekintettel hatályának kiterjesztésére, valamint különösen a jelentős és regionális természeti katasztrófákból és jelentős népegészségügyi szükséghelyzetekből eredő vészhelyzetek nagyságrendjének és gyakoriságának növekedésére;
22. üdvözli, hogy a 2020 márciusában elfogadott felülvizsgált EUSZA a várható pénzügyi hozzájárulás 10%-áról annak 25%-ára növelte az előlegfizetés összegét, a felső határt

pedig 30 millió euróról 100 millió euróra emelte; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy az előlegkifizetések fontos szerepet játszanak a támogatási programok hatékonyságának növelésében, különösen a korlátozott alternatív finanszírozási forrásokkal rendelkező régiókban és helyi közösségekben; kéri a Bizottságot, hogy gondolja át e lehetőség előmozdításának további módjait, és kéri, hogy tegyenek nagyobb operatív erőfeszítéseket az előlegek felszabadítása átlagos időtartamának csökkentése érdekében, biztosítva ugyanakkor az uniós költségvetés védelmét;

23. kiemeli, hogy a legkülső régiókban található legtöbb nagy épület (például kikötők, repülőterek és kórházak) középület, és annak ellenére, hogy elengedhetetlenek e kis területek működéséhez, nagyon ki vannak téve a környezeti katasztrófáknak; következésképpen úgy véli, hogy az EUSZA keretéből a legkülső régióknak nyújtott pénzügyi támogatásnak meg kell haladnia a korábbi katasztrófák elhárítására kapott összeg 2,5%-át annak érdekében, hogy e régiók számára lehetővé váljon a korábbi állapot helyreállítása és annak javítása;
24. megállapítja, hogy az előlegek kifizetéséhez szükséges idő átlagosan öt hónap, és felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgáljon hatékonyabb megoldásokat;
25. megállapítja továbbá, hogy az EUSZA-támogatás teljes összege átlagosan egy évet alatt jut el a kedvezményezetthez; felhívja a Bizottságot, hogy egy jövőbeli reform keretében tárja fel, hogyan lehetne egyszerűsíteni és a lehető legrugalmasabbá tenni az alap elosztását a gyors fellépés és a katasztrófa sújtotta régiók és/vagy országok azonnali megsegítésének biztosítása érdekében;
26. figyelembe véve a fentieket és az alap hatókörének kiszélesítését, úgy véli, hogy a jövőben szükség lehet az EUSZA költségvetésének értékelésére, amelyet szükség esetén a finanszírozás megfelelő kiigazítása követhet annak érdekében, hogy biztosítsák azt, ami az uniós szolidaritás valódi eszközétől elvárt, és garantálják, hogy elegendő költségvetés álljon rendelkezésre a jelentős és regionális természeti katasztrófák és a jelentős népegészségügyi szükséghelyzetek hatékony kezeléséhez, nemcsak a károk helyreállítása, hanem az éghajlatváltozással szembeni reziliencia kiépítése céljából is;
27. hangsúlyozza, hogy az EUSZA-támogatások odaítélésének, irányításának és végrehajtásának a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és a támogatásokat a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveivel összhangban kell felhasználni;

Kockázatmegelőzés és az újjáépítés minősége

28. kéri, hogy az alap forrásaival „támogatható” projektek meghatározásának kritériumai jobban vegyék figyelembe a legújabb kockázatmegelőzési elveket, és kéri, hogy a jövőbeli felülvizsgálat során teljes mértékben építsék be az „építsük újra, de jobban” elvet az EUSZA-rendelet 3. cikkébe azzal a céllal, hogy az újjáépítés során hozzájáruljanak e régiók infrastruktúrája minőségének javításához, és hogy a megelőző infrastruktúra kiépítése révén jobban felkészítsék azokat a jövőbeli katasztrófák elkerülésére;
29. úgy véli, hogy az olyan eszközöket, mint az Európai Beruházási Bank által bevezetett „kerethitelek” az ellenállóbb, biztonságosabb és környezetbarátabb infrastruktúra újjáépítésének finanszírozására is fel lehetne használni;

30. felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg és egyszerűsítse az EUSZA és a kohéziós politika alapjai, valamint az uniós polgári védelmi mechanizmus közötti szinergiákat annak érdekében, hogy rövid, közép- és hosszú távon hatékony és strukturált kockázatkezelést biztosítson az újjáépítési projektek számára, nemcsak fenntartható, energiahatékony és erőforrás-hatékony infrastruktúra kiépítése, hanem megelőző intézkedések bevezetése révén is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tanúsítson rugalmasságot a nemzeti vagy regionális programok programozása és módosítása tekintetében a jelentős és regionális természeti katasztrófák és jelentős népegészségügyi szükséghelyzetek kezelése kapcsán; e tekintetben megismétli, hogy az EUSZA által nyújtott pénzügyi támogatásnak az érintett területeken az erősebb ellenálló képességre és a beruházások fenntarthatóságára kell összpontosítania;

Egészségügyi szükséghelyzetek

31. üdvözlí, hogy az EUSZA-rendelet 2020. március 13-i, a Bizottság által javasolt felülvizsgálata után az alap forrásaival támogatható műveletek már kiterjednek a jelentős népegészségügyi szükséghelyzetekre is, és nem csupán az egészségügyi segítségnyújtást fedik le, hanem a betegségek megelőzésére, nyomon követésére és kordában tartására irányuló intézkedéseket is;
32. kiemeli, hogy az alap hatályának a Covid19-világjárvány hatásainak leküzdésére való kiterjesztése megmutatta, hogy az EUSZA mind hatókörét, mind a támogathatóságot tekintve képes rugalmasabban működni, és képes segítséget nyújtani nemcsak jelentős természeti katasztrófák, hanem más típusú jelentős katasztrófák, például világjárványok esetén is;
33. úgy véli, hogy az EUSZA hatályának ilyen kiterjesztéséhez meg kell növelni a költségvetését;
34. javasolja a Bizottságnak és a tagállamoknak, hogy erősítsék meg együttműködésüket a WHO szükséghelyzetekre való felkészülésre szakosodott illetékes szervezeti egységeivel, hogy az egészségügyi szükséghelyzetekre gyorsreagálási tervek szülessenek;

Az alaptól nyújtott pénzügyi támogatás láthatósága

35. ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a polgárok uniós eszközökbe és programokba vetett bizalmának további növelése érdekében tájékoztassák a nyilvánosságot az EUSZA kézzelfogható előnyeiről; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy eseti, célzott kommunikációs tevékenységek révén javítsák az alap által nyújtott támogatás láthatóságát, a gyors reagálás és a segélynyújtás prioritássá tételével párhuzamosan, különösen annak érdekében, hogy kiemeljék az EU hozzáadott értékét jelentős és regionális természeti katasztrófák és jelentős népegészségügyi szükséghelyzetek esetén, ami az uniós szolidaritás és az Unió azon képességének konkrét megnyilvánulása, hogy jelentős költségvetési források biztosítása révén valódi kölcsönös segítségnyújtást valósítson meg a gyakorlatban; kéri továbbá a Bizottságot, hogy a rendelet jövőbeli felülvizsgálatának részeként kötelezze a kedvezményezett országokat arra, hogy tájékoztassák polgáraikat a végrehajtott műveletekhez nyújtott uniós pénzügyi támogatásról;

-
- ◦

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

INDOKOLÁS

Az éghajlatváltozás, a fajok kipusztulásának hatodik hulláma következtében a biológiai sokféleség jelentős csökkenése, valamint az emberi tevékenység által okozott nagymértékű környezetszennyezés olyannyira felforgatják a világot, hogy számos tudós szerint az antropocén földtani korban élünk.

Az emberi tevékenység lett a változások elsődleges előidézője a Földön. Az emberi tevékenység által előidézett rendellenességek olyan szerteágazó és jelentős következményekkel járnak, mint az éghajlatváltozás, amely a szélsőséges éghajlati jelenségek számottevő elszaporodásának fő oka.

2030-ig a katasztrófák egyre gyakoribbak és súlyosabbak lesznek, a természeti katasztrófák kockázata pedig máris rendszerszintűvé vált. Az Európai Uniónak fel kell erre készülnie, és növelnie kell a megelőzésre, illetve a helyreállításra szolgáló eszközeit.

Az éghajlatváltozás sebessége és következményeinek súlyosbodása arra kényszerít, hogy újra és újra felülvizsgáljuk a leküzdésükre szolgáló összes eszközt, köztük az EUSZA-t is.

Az alap eredete, hatálya és célja

Az Európai Unió Szolidaritási Alapja (EUSZA, a továbbiakban: az alap) a 2002-ben Közép-Európát sújtó erős árvizek nyomán jött létre. Eredeti célja az volt, hogy gyors pénzügyi támogatást kapjanak azok az uniós tagállamok és csatlakozó országok, amelyek jelentős **természeti** katasztrófákkal néznek szembe – akár regionális, akár országos szinten – árvizek, viharok, földrengések, vulkánkitörések, erdőtüzek vagy aszályok következtében. Az alap révén tehát a tényleges európai szolidaritás valósul meg, vagyis pénzügyi többletforrások mozgósításával fedezi azoknak a közkiadásoknak egy részét, amelyek az egyes országokra nehezednek, amikor a katasztrófa nagysága európai szintű beavatkozást tesz indokolttá.

A mai napig mintegy 24 európai ország részesült támogatásban a Szolidaritási Alapból közel száz természeti katasztrófa okán összesen több, mint 6 milliárd euró értékben.

Akkor nevezhető egy természeti katasztrófa „jelentősnek”, ha az általa közvetlenül okozott károk becsült értéke meghaladja a 3 milliárd eurót (2011-es árakon), vagy eléri a kedvezményezett állam bruttó nemzeti jövedelmének (GNI) 0,6%-át. A „regionális természeti katasztrófa” fogalmát is meghatározták: olyan természeti katasztrófa egy NUTS 2 régióban, amely az adott régió bruttó hazai termékének (GDP) 1,5%-át meghaladó közvetlen kárt okoz. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikke szerinti legkülső régiók esetében ez a küszöbérték a régió GDP-jének 1%-a.

2020 márciusában a Covid19-járvány terjedésével szemben a Bizottság azt javasolta, hogy az alap hatályát terjesszék ki a jelentős **népegészségügyi** szükséghelyzetekre is. Ebben az összefüggésben a Bizottság felére csökkentette azt a küszöböt, amelynek alapján természeti katasztrófák esetén az alap igénybe vehető, vagyis a GNI 0,3%-ára, ami 1,5 milliárd eurót tesz ki, és mindig az alacsonyabb összeget veszik figyelembe. Ez a javaslat 2020. március 31-én jelent meg a Hivatalos Lapban, miután a Parlament gyorsított eljárással 2020. március 26-án, a Tanács pedig 2020. március 30-án jóváhagyta azt.

A 2012/2002/EK rendelet egymást követő módosításai

Az EUSZA végrehajtásáról szóló, 2013. január 15-i állásfoglalásában az Európai Parlament hevesen bírálta természeti katasztrófák esetén a segély odaítélésének időtartamát, az eljárások bonyolultságát, és hogy az érintett országok nem tudnak előleghez jutni. 2013. július 25-én a Bizottság új jogalkotási javaslatot nyújtott be, amely főleg ezeket a szempontokat érintette, és amelynek nyomán életbe lépett a 2014. május 15-i, 661/2014/EU módosító rendelet. Az EUSZA igénybevételét szabályozó új rendelet lényegében a következő változtatásokat tartalmazza:

- 10-ről 12 hétre nőtt a pénzügyi hozzájárulás iránti kérelem benyújtásának határideje,
- gyorsabb a kifizetés menete,
- lehetőség van előleg folyósítására, amelynek összege azonban nem haladhatja meg az előirányzott pénzügyi hozzájárulás összegének 10%-át, és semmilyen esetben sem haladhatja meg a 30 millió eurót,
- megnőtt a vissza nem térítendő támogatások felhasználásnak határideje a kedvezményezett országok számára (12 helyett 18 hónap),
- egyértelműbb hatály és egyértelműbb támogathatósági szabályok,
- nagyobb hangsúly esik a megelőzésre.

Ugyanakkor 2014-ben az EUSZA éves költségvetésének felső határát lefelé módosították, azaz a folyó árakon számított 1 milliárd euróról 500 millió euróra csökkent 2011-es árakon számítva. Cserébe az alap költségvetése rugalmasabb lett, ugyanis a le nem hívott előirányzatokat át lehetett vinni a következő évre.

Ami a 2020. március 30-i (EU) 2020/461 rendeletet illeti, az nemcsak kiterjesztette a 2002. évi rendelet hatályát a jelentős egészségügyi szükséghelyzetekre, hanem az előlegek elégtelen és nem megfelelő szintjét is elismerte, azt az alap becsült hozzájárulásának 10%-áról 25%-ára emelte 100 millió eurós felső határértékkel.

2020. május 27-én a Bizottság felülvizsgált javaslatot nyújtott be a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret (MFF) tekintetében, amely előirányozta az éves költségvetési támogatás felső határának visszaállítását 1 milliárd euróra 2018-as árakon számítva.

A 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló megállapodás szerint ugyanakkor az EUSZA-t összevonták a sürgősségisegély-tartalékkal az új „Szolidaritási és sürgősségisegély-tartalék” (SEAR) csomag néven. Ez olyan vészhelyzetekre reagálhat – az EUSZA forrásaiból –, amelyek a tagállamokban vagy a csatlakozó országokban történő jelentős katasztrófákból származnak, de gyorsan kielégítheti az EU-ban vagy harmadik országokban jelentkező sajátos sürgős igényeket is, főleg humanitárius válságok esetén (sürgősségisegély-tartalék). A SEAR éves előirányzata (2018-as árakon) 1 200 millió euró.

Az előadó álláspontja

Jelen jelentés célja az alap működésének értékelése a különféle kiigazítások fényében és a többéves alkalmazása alatt felgyűlt tapasztalatok alapján. Alapvetően a Bizottság szolgálatainak a 2002 és 2017 közötti időszakot felölelő értékelésén alapul, amelyet 2019

májusában tettek közzé, illetve a legutóbbi éves tevékenységi jelentésen, amely a 2017 és 2018 közötti időszakot fedi le.

Az előadó szerint a következő problematikus pontok igényelnek alaposabb vizsgálatot:

Kárfelmérés

A rendelet 2014. évi módosítása nyomán az igénybevételi kérelmek benyújtási határidejét két héttel meghosszabbították, hogy az igénylők össze tudják állítani a segély odaítéléséhez szükséges dokumentációt. A katasztrófa által sújtott országok vagy régiók ezentúl tehát tizenkét hét alatt nyújthatják be a teljes becslést nemcsak a közvetlen károkról és azok következményeiről a lakosságra, a gazdaságra és a környezetre nézve – megjelölve, hogy ebből mennyi esik a közsférába –, hanem az alapvető infrastruktúrák és közléstítmények működésének helyreállításához szükséges költségekről is, valamint egy rövid leírást a természetikatasztrófa-kockázat megelőzésével és kezelésével kapcsolatos uniós jogszabályok végrehajtásáról.

Nyilvánvaló, hogy ez az időtartam nagyon rövid, amely további terhet ró a már eleve nyomás alatt álló országokra vagy régiókra. Ehhez a nehézséghez hozzáadódik, hogy bizonyos esetekben az érintett országok vagy régiók nem rendelkeznek a károsodott infrastruktúra értékét igazoló okmányokkal, különösen, ha azok nagyon régiek.

Mivel a határidő meghosszabbítása a segély odaítélésének késésével járna, tehát hátrányos lenne, ezért a probléma megoldását máshol kell keresni. Az egyik lehetséges megoldás megbízható és hatékony kárfelmérő rendszerek kiépítése. A Bizottság ennél fogva koordinációs szerepet tölthetne be. Valamint kérdés, hogy nem lehetne-e felülvizsgálni az alap igénybevételének számítási módszerét, és azt leegyszerűsíteni, hogy a kárfelmérés gyorsabb lehessen.

A pénzeszközök igénybevételére és az előlegfizetésre rendelkezésre álló időkeret

Bár a 2014. évi rendelet módosításával 12%-kal csökkent az igénylés benyújtása és a támogatás folyósítása között eltelt idő, a teljes támogatás kifizetéséhez szükséges idő még mindig átlag egy év. Az alapot tehát sok esetben utólagos finanszírozásként vagy visszatérítésként hívják le, amikor a helyreállítási munkálatok már befejeződtek. Mivel a Bizottság elemzése szerint a pénzügyi támogatás folyósításához szükséges adminisztratív eljárások lerövidítése alig-alig lehetséges, ezért máshogy kell ellensúlyozni ezt a viszonylagos lassúságot.

Az előlegfolyósítást bevezető 2014. évi módosított rendelet hatályba lépésétől 2017-ig benyújtott 20 elfogadott igénylés közül 12-ben kértek előlegfolyósítást. Úgy tűnik, hogy az országok vagy régiók többnyire gyorsabban tartanak igényt a támogatásra, mint ahogy az alap ezt lehetővé teszi, ezért így próbálnak hozzájutni. Ezért öröndetes, hogy a rendelet legutóbbi felülvizsgálatakor a Covid19-járvány nyomán az előlegfolyósítás felső határértékét a támogatás becsült összegének 10%-áról a 25%-ára emelték. Ezt a százalékos arányt azonban tovább lehetne növelni, amit az előadó is javasolna.

Támogatható műveletek és újjáépítési költségek

A fentiekhez kapcsolódó másik probléma az újjáépítés költségeinek finanszírozása, amint az a Bizottság elemzéséből is egyértelműen kitűnik. Az értékelés valóban megállapítja, hogy az

infrastruktúra becsült értéke általában nem felel meg az újjáépítés költségeinek, amennyiben az tiszteletben tartja a környezettudatosság, a reziliencia és a korszerűség követelményeit. A 2014. évi rendelet például világosan kiköti, hogy az alap csupán az eredeti állapot visszaállításához szükséges összeg erejéig járulhat hozzá a működés helyreállításának finanszírozásához. Márpedig az újjáépítés éppen hogy jó alkalom kellene legyen a károsodott infrastruktúra és felszerelés feljavítására, hogy azok a jövőben ellenállóbbak legyenek a természeti katasztrófákkal szemben.

Ebben a tekintetben az értékelés hangsúlyozza, mennyire mesterkélta az újjáépítési költségek meghatározása, amelyekkel elvileg a feltételezett eredeti állapothoz, vagyis a gyakran elavult infrastruktúrához kellene visszatérni.

Az előadó ezért azt javasolja, hogy vizsgálják felül az újjáépítési költségek meghatározásának kritériumait, és működjenek jobban együtt a Kohéziós Alappal, amely a katasztrófakockázatok megelőzése és kezelése hosszabb távú stratégiai tervezésének és az azokba való beruházás eszköze, tehát kifejezetten kiegészíti az EUSZA-t.

Ehhez hasznos lehet az EBB-vel való együttműködés is.

Az alap hatékonysága és forrásai

A Bizottságnak a 2002 és 2017 közötti időszakra vonatkozó elemzése szerint a jóváhagyott segélykérelmek aránya országos szintű jelentős katasztrófák esetén 100%, míg a regionális szintűeknél a jóváhagyások aránya 31%-ról 85%-ra emelkedett a 2014. évi módosítás óta.

Ráadásul a vizsgált időszakban, úgy tűnik, a megítélt vissza nem térítendő támogatások 98%-át a Bizottság használta fel és hagyta jóvá mint elszámolható kiadást a végrehajtási időszak végén.

Ami a dinamikus elosztás 2014-ben bevezetett költségvetési mechanizmusát illeti, amely lehetővé teszi a felhasználatlan összegek átvitelét a következő évre, nagyon hasznos rugalmasságot biztosított, különösen, amikor segített Olaszországnak megküzdeni a 2016 augusztusa és 2017 januárja közötti földrengésekkel. Ebben a helyzetben az alap felhasználhatta a 2016-ról megmaradt, valamint a 2018-as évre szánt összeget, így 1,2 milliárd eurós rekordösszeg gyűlt össze.

Tehát az alapnak sikerült bebizonyítania hasznosságát és hatékonyságát. Ugyanakkor, mint ahogy arra a Covid19-járvány is rámutatott, és ahogy azt az éghajlatváltozás egyre gyakoribb és erőteljesebb megnyilvánulásai is előrevetítik, a tagállamoknak az elkövetkező években várhatóan újabb jelentős katasztrófákkal kell majd megküzdeniük, amelyekhez az alap szűkös kerete talán már nem lesz elegendő.

Ezért az előadó aggodalmának ad hangot az EUSZA és a sürgősségisegély-tartalék összevonása miatt, mivel ez bizonytalanná teszi az EUSZA finanszírozási lehetőségeit, amelyek ezentúl össze vannak kötve a sürgősségisegély-tartalék igényeivel, miközben a közös költségvetés alig haladja meg a Bizottság által 2020 májusában kizárólag az alap számára javasolt költségvetést. Természetesen szorosan figyelemmel kell majd követni az új tartalék kezelését, hogy kiderüljön, az EUSZA-nak és a sürgősségisegély-tartaléknak szánt források megfelelően lesznek-e elosztva. Ellenkező esetben megfontolandó egy új elosztási kulcs bevezetése és/vagy a pénzügyi előirányzat bővítése.

14.7.2020

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Regionális Fejlesztési Bizottság részére

az Európai Unió Szolidaritási Alapjának felülvizsgálatáról
(2020/2087(INI))

A vélemény előadója: Karlo Ressler

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felkéri a Regionális Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

1. üdvözli, hogy a Covid19-világjárvány fényében az Európai Unió Szolidaritási Alapjának (EUSZA) tematikus hatálya a közelmúltban kiterjesztésre került a jelentős közegészségügyi szükséghelyzetekre azzal a céllal, hogy támogassa a tagállamokat az érintett lakosságnak történő segítségnyújtásban, beleértve az egészségügyi segítségnyújtást is;
2. kiemeli, hogy a támogatások folyósítása a 2014. évi reform óta felgyorsult, továbbá kéri, hogy a Bizottság gyorsítsa tovább a kifizetéseket és nyújtson technikai segítséget a nemzeti hatóságoknak a kérelmezési folyamat során, biztosítsa, hogy a kérelmek értékelése időben megtörténjen; határozottan támogatja az előlegfizetési rendszer közelmúltbeli reformját, amely a várható hozzájárulás 10%-áról 25%-ára, illetve legfeljebb 30 millió euróról 100 millió euróra emeli az előlegek szintjét; hangsúlyozza, hogy ez bizonyítottan kedvező hatást gyakorol az alap hatékonyságára, különösen a korlátozott alternatív finanszírozási forrásokkal rendelkező régiókban és településeken; kétségbe vonja azonban, hogy a reform kezeli-e mindazokat az akadályokat, amelyek jelenleg visszatartják a tagállamokat attól, hogy előleget kérjenek, tekintettel az alacsony kérelmezési arányra; kéri a Bizottságot, hogy a tagállami hatóságokkal folytatott párbeszéd keretében mérlegelje e lehetőség előmozdításának további módjait; sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban folyósítsa a Covid19-kérelmek előlegeit;
3. elismeri, hogy az éghajlatváltozás elsősorban megelőző jellegű politikai megközelítést tesz szükségessé a Párizsi Megállapodással és a zöld megállapodással összhangban, és hogy az EUSZA nem a katasztrófhelyzetekben történő gyors beavatkozás eszköze; megkérdőjelezi azonban, hogy az alap alkalmas-e az éghajlatváltozás jövőbeli következményeinek kezelésére, különösen a szigetek és a part menti régiók esetében, amelyek különösen ki vannak téve a természeti katasztrófák kockázatának;
4. üdvözli a Bizottság 2020. május 27-i javaslatát, amely szerint a következő hosszú távú költségvetésben az EUSZA maximális éves összegét (2018-as áron) 1 milliárd euróra kell emelni, ami kezdettől fogva a Parlament álláspontja volt; megkérdőjelezi azonban,

hogy ez az összeg elegendő lesz-e az összes támogatható kérelem fedezésére az elkövetkező években, figyelembe véve az alap kibővített hatályát és az éghajlatváltozás gyors alakulását, ami a természeti katasztrófák gyakoribbá, súlyosabbá és kiszámíthatatlanná válását eredményezi;

5. kéri, hogy a Bizottság tegyen javaslatot a rendelet felülvizsgálatára, és a felülvizsgált rendelet a következő többéves pénzügyi keretben a lehető leghamarabb lépjen hatályba, hogy egyszerűsítse és felgyorsítsa a kérelmezési eljárást a tagállamok számára, az előlegek szintjét 33%-ra emelje, gyorsítsa fel a végső kifizetést, teljes mértékben integrálja az „építsük újra, de jobban” elvet az EUSZA-rendelet 3. cikkébe, valamint vezessen be a szigetekre és a part menti régiókra vonatkozó dimenziót a különösen veszélyeztetett területek éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásának figyelembevétele érdekében;
6. kiemeli, hogy az EUSZA felhasználása arra ösztönözte a nemzeti és helyi hatóságokat, hogy szélesebb szemszögből értékeljék katasztrófakockázat-kezelési intézkedéseiket; felkéri a Bizottságot, hogy hozza létre és kezelje a tagállami EUSZA-koordinátorok hálózatát azzal a céllal, hogy megossa a bevált gyakorlatokat és gyakorlati tanácsokat adjon a kérelmek benyújtásához;
7. felhívja a figyelmet az EUSZA és más uniós alapok és szakpolitikák közötti jelentős potenciális szinergiákra; kéri e szinergiák teljes körű kihasználását;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy a Párizsi Megállapodással és a zöld megállapodással összhangban biztosítsa az ellenállóbb és éghajlatbarátabb beruházásokat és újjáépítési projekteket, valamint hogy pusztán az esemény bekövetkezése előtt fennálló feltételek visszaállítása helyett korszerűsítse az infrastruktúrát új és szilárdabb normáknak megfelelően;
9. javasolja, hogy az alapból való támogathatóságot terjesszék ki a potenciális tagjelölt országokra, ami az uniós csatlakozás felé haladó harmadik országokkal való szolidaritás további jele lenne;
10. sajnálatosnak tartja, hogy az Eurobarométer felmérések szerint az EU lakosságának csupán 15%-a tud teljes mértékben az alap országos szintű felhasználásáról; ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tájékoztassák a nyilvánosságot az EUSZA kézzelfogható előnyeiről; felhívja az érintett regionális és helyi hatóságokat, hogy hajtsanak végre kommunikációs stratégiákat annak érdekében, hogy egyértelműen felhívják a polgárok figyelmét az EUSZA által nyújtott segítségre; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza kommunikációs erőfeszítéseit az EUSZA forrásaiból finanszírozott beavatkozások nyilvánosság előtti ismertségének növelése érdekében, és a rendelet jövőbeli felülvizsgálata keretében értékelje annak lehetőségét, hogy a kedvezményezett ország számára kötelezővé tegye a végrehajtott műveletekhez nyújtott uniós pénzügyi támogatással kapcsolatos kommunikációt;
11. hangsúlyozza, hogy az EUSZA-támogatások odaítélésének, irányításának és végrehajtásának a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és a támogatásokat a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveivel összhangban kell felhasználni.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	14.7.2020
A zárószavazás eredménye	+ : 37 - : 1 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Rasmus Andresen, Clotilde Armand, Robert Biedroń, Anna Bonfrisco, Olivier Chastel, Lefteris Christoforou, David Cormand, Paolo De Castro, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Valentino Grant, Elisabetta Gualmini, Francisco Guerreiro, Valérie Hayer, Eero Heinäluoma, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, Moritz Körner, Joachim Kuhs, Zbigniew Kuźmiuk, Ioannis Lagos, Hélène Laporte, Pierre Larrourou, Janusz Lewandowski, Margarida Marques, Silvia Modig, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Dimitrios Papadimoulis, Karlo Ressler, Bogdan Rzońca, Nicolae Ştefănuţă, Nils Torvalds, Nils Ušakovs, Johan Van Overtveldt, Rainer Wieland, Angelika Winzig
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Henrike Hahn

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

37	+
EPP	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, Janusz Lewandowski, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Karlo Ressler, Rainer Wieland, Angelika Winzig
S&D	Robert Biedroń, Paolo De Castro, Eider Gardiazabal Rubial, Elisabetta Gualmini, Eero Heinäluoma, Pierre Larrourou, Margarida Marques, Victor Negrescu, Nils Ušakovs
Renew	Clotilde Armand, Olivier Chastel, Valérie Hayer, Moritz Körner, Nicolae Ştefănuţă, Nils Torvalds
ID	Anna Bonfrisco, Valentino Grant, Hélène Laporte
Verts/ALE	Rasmus Andresen, David Cormand, Francisco Guerreiro, Henrike Hahn
ECR	Zbigniew Kuźmiuk, Bogdan Rzońca
GUE/NGL	Silvia Modig, Dimitrios Papadimoulis

1	-
NI	Ioannis Lagos

2	0
ID	Joachim Kuhs
ECR	Johan Van Overtveldt

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	16.3.2021
A zárószavazás eredménye	+: 37 -: 0 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	François Alfonsi, Mathilde Androuët, Pascal Arimont, Adrian-Dragoş Benea, Tom Berendsen, Erik Bergkvist, Stéphane Bijoux, Franc Bogovič, Vlad-Marius Botoş, Rosanna Conte, Andrea Cozzolino, Corina Creţu, Rosa D'Amato, Christian Doleschal, Francesca Donato, Raffaele Fitto, Chiara Gemma, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Manolis Kefalogiannis, Ondřej Knotek, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Martina Michels, Anđelika Anna Możdżanowska, Niklas Nienaaß, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Alessandro Panza, Tsvetelina Penkova, Caroline Roose, André Rougé, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret, Yana Toom, Monika Vana
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Daniel Buda, Isabel Carvalhais

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

37	+
ECR	Raffaele Fitto, Andželika Anna Mozdżanowska
ID	Rosanna Conte, Francesca Donato, Alessandro Panza
NI	Chiara Gemma
PPE	Pascal Arimont, Tom Berendsen, Franc Bogovič, Daniel Buda, Christian Doleschal, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Manolis Kefalogiannis, Andrey Novakov
Renew	Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoş, Ondřej Knotek, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret, Yana Toom
S&D	Adrian-Dragoş Benea, Erik Bergkvist, Isabel Carvalhais, Andrea Cozzolino, Corina Creţu, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Tsvetelina Penkova
The Left	Martina Michels, Younous Omarjee
Verts/ALE	François Alfonsi, Rosa D'Amato, Niklas Nienaa, Caroline Roose, Monika Vana

0	-

2	0
ID	Mathilde Androuët, André Rougé

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás